

Osebna izkaznica: BUKOV KOZLIČEK (*Morimus funereus*)

Besedilo in foto: Slavko Polak

1

2

3

Bukov kozliček (*Morimus funereus*) je tipično gozdna vrsta kozlička, ki živi v zrelih listnatih in mešanih gozdovih z veliko odmrle drevesne mase (1).

Za tega relativno velikega kozlička sta značilna dva para žametno črnih peg na sivih pokrovcih (2). Sodi v poddružino kozličkov koscev (Lamiinae), ki imajo zakrnela zadnja krila in ne letajo. Samci (3) imajo močno razširjena stopalca prvih nog in opazno daljše tipalke kot samice (4). Razlike v velikosti med osebki so pri tej vrsti lahko znatne (5).

4

5

6

7

8

9

10

Na deblih in štorih se zadržujejo od aprila do konca avgusta, vrh aktivnosti pa je v maju in juniju. Odrasle hrošče privabljajo odmrla stoječa ali ležeča debbla zlasti bukev, hrastov in jelk, redkeje tudi drugih listavcev. Najprej se pojavijo samci, ki zasedejo primerne štore in debbla, kjer z dvignjenimi tipalkami čakajo samice (6). Za najboljša mesta prihaja med samci do srditih bojev (7), ki vodijo do pogostih poškodb (8). Samice obiskujejo štore in debbla, kjer se pariyo z zmagovitimi samci (9) in odlagajo jajčeca v jamico v lubju ali razpokah debel (10), ki jo same zgrizejo s čeljustmi (11). Pogosto vidimo samce, ki se pred in po parjenju dolgotrajno oklepajo samic ter tako preprečujejo parjenje samic z drugimi samci (12).

11

12

13

14

15

Osebki so aktivni zlasti podnevi, ob hujši vročini in suši pa tudi ponoči. Ob neugodnih vremenskih razmerah se hrošči zatečejo v luknje v zemlji ob deblih. Iz jajčec se razvije za kozličke značilna debeloglava ličinka (13, 14), ki se v trhljni lesa hrani 3 do 4 leta, nakar se zabubi.

Del odraslih osebkov konec avgusta pogine (15), del pa se jih zarine v zemljo, kjer prezimi do paritvene sezone v naslednjem letu. 🐞